II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1833

od 14. srpnja 2021.

o dopuni Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća određivanjem kriterija za utvrđivanje kada se aktivnost treba smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost na razini grupe

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU ([1]), a posebno njezin članak 2. stavak 4.,

budući da:

(1) Kada osobe trguju za vlastiti račun robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama u Uniji ili pružaju investicijske usluge u odnosu na robne izvedenice, emisijske jedinice i njihove izvedenice u Uniji, trebalo bi na razini grupe procijeniti je li riječ o pomoćnoj aktivnosti uz njihovu redovnu djelatnost. U skladu s člankom 2. točkom 11. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), smatra se da se grupa sastoji od matičnog društva i svih njegovih društava kćeri. Za potrebe ove Uredbe grupa uključuje subjekte koji se nalaze u Uniji i trećim zemljama, neovisno o tome je li sjedište grupe u Uniji ili izvan nje.

(2) Procjena bi se trebala provoditi u obliku triju alternativnih testova („testovi pomoćnih aktivnosti”), koji se temelje na aktivnostima trgovanja osoba unutar grupe. Tim bi se testovima trebalo utvrditi trguju li osobe unutar grupe za vlastiti račun. Ako te osobe u Uniji pružaju investicijske usluge u odnosu na robne izvedenice, emisijske jedinice ili njihove izvedenice u toliko velikoj mjeri u odnosu na redovnu djelatnost grupe da se te aktivnosti ne mogu smatrati pomoćnima na razini grupe, od tih bi osoba trebalo zahtijevati da ishode odobrenje za rad kao investicijsko društvo. Kako bi se u obzir uzela ekonomska stvarnost heterogenih grupa koje moraju procijeniti je li njihova aktivnost trgovanja pomoćna uz njihovu redovnu djelatnost, tim bi osobama trebalo dopustiti da odluče koji će od triju alternativnih testova provesti za utvrđivanje je li njihova aktivnost trgovanja pomoćna uz redovnu djelatnost određene grupe. Ako bilo koji od tih testova pokaže da je aktivnost trgovanja određene osobe pomoćna, trebalo bi je smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost za potrebe članka 2. stavka 1. točke (j) Direktive 2014/65/EU.

([1]) SL L 173, 12.6.2014., str. 349.

([2]) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

(3) Prema prvom alternativnom testu aktivnost određene osobe trebala bi se smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost ako je neto preostala zamišljena izloženost u robnim izvedenicama ili emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama za gotovinsku namiru kojima se trguje u Uniji, isključujući robne izvedenice ili emisijske jedinice ili njihove izvedenice kojima se trguje na mjestu trgovanja, ispod godišnjeg praga od tri milijarde EUR („test praga *de minimis*").

(4) U drugom alternativnom testu obujam aktivnosti trgovanja osobe uspoređuje se s ukupnom aktivnosti trgovanja grupe u Uniji („test trgovanja"). Obujam aktivnosti trgovanja određene osobe trebao bi se odrediti na način da se od ukupnog obujma aktivnosti trgovanja te osobe oduzme zbroj obujma transakcija izvršenih za potrebe likvidnosti unutar grupe ili za potrebe upravljanja rizikom, transakcija kojima se na objektivno mjerljiv način smanjuju rizici koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja i transakcija izvršenih za potrebe ispunjenja obveza pružanja likvidnosti na mjestu trgovanja („privilegirane transakcije"). Ugovore čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) trebalo bi oduzeti od aktivnosti trgovanja te osobe. Ukupna aktivnost trgovanja grupe u Uniji uključuje privilegirane transakcije i ugovore čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU.

(5) Obujam aktivnosti trgovanja trebalo bi odrediti na temelju bruto zamišljene vrijednosti ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama u Uniji na temelju pomičnog prosjeka za prethodna tri godišnja razdoblja.

(6) Obujam aktivnosti trgovanja koji služi kao parametar u testu trgovanja uzima se kao zamjenska vrijednost za komercijalnu aktivnost koju osoba ili grupa obavlja kao svoju redovnu djelatnost. Osobe bi tu zamjensku vrijednost trebale moći jednostavno i ekonomično primijeniti jer se temelji na podacima koji se moraju prikupiti radi usklađivanja, na primjer za prijavu transakcija, a istodobno omogućuje smislen test.

(7) Ta je zamjenska vrijednost primjerena jer se smatra da racionalni subjekt koji nije sklon riziku, primjerice osoba koja se bavi proizvodnjom ili obradom robe ili emisijskih jedinica ili je njihov potrošač, obujam komercijalne aktivnosti svoje redovne djelatnosti štiti od rizika istovrijednim obujmom robnih izvedenica, emisijskih jedinica ili njihovih izvedenica. Stoga je obujam njegove ukupne aktivnosti trgovanja robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama, mjeren kao bruto zamišljena vrijednost odnosnog instrumenta, odgovarajuća zamjenska vrijednost za obujam redovne djelatnosti grupe. Budući da grupe čija redovna djelatnost nije povezana s robom ili emisijskim jedinicama ne bi upotrebljavale robne izvedenice ili izvedenice emisijskih jedinica za smanjenje rizika, njihovo trgovanje robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama ne bi se trebalo smatrati zaštitom od rizika.

(8) Međutim, upotreba robnih izvedenica u svrhu smanjenja rizika ne može se smatrati savršenom zamjenskom vrijednosti za sve komercijalne aktivnosti koje osoba ili grupa obavlja kao svoju redovnu djelatnost jer je moguće da se njome ne uzimaju u obzir ostala ulaganja u dugotrajnu imovinu koja nisu povezana s tržištima izvedenica.

(9) Moguće je da drugi test nije prikladan za mjerenje redovne djelatnosti osoba koje u odnosu na svoju veličinu provode znatna kapitalna ulaganja, na primjer, u izgradnju infrastrukturnih, prijevoznih i proizvodnih objekata. Njime se ne uzimaju u obzir ni ulaganja koja se na financijskim tržištima ne mogu zaštititi od rizika. Stoga je potrebno ponuditi treću metodu, kojom se na temelju korištenog kapitala mjeri je li aktivnost trgovanja pomoćna uz redovnu djelatnost grupe.

(10) Trećim alternativnim testom, odnosno testom korištenog kapitala, uzima se u obzir ekonomska stvarnost heterogenih grupa koje trebaju procijeniti je li njihova aktivnost trgovanja pomoćna uz njihovu redovnu djelatnost, uključujući grupe koje u odnosu na svoju veličinu provode znatna kapitalna ulaganja, na primjer, u izgradnju infrastrukturnih, prijevoznih i proizvodnih objekata, kao i ulaganja koja na financijskim tržištima nije jednostavno zaštititi od rizika. Budući da se u sva tri alternativna testa uzimaju u obzir različite odnosne ekonomske stvarnosti raznih grupa, svi su testovi jednako prihvatljive, alternativne i neovisne metode kojima se određuje je li aktivnost trgovanja određene grupe pomoćna uz njezinu redovnu djelatnost. Ako bilo koji od tih testova pokaže da je aktivnost trgovanja određene osobe pomoćna, trebala bi se smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost za potrebe članka 2. stavka 1. točke (j) Direktive 2014/65/EU.

([3]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

(11) U trećem se testu kao zamjenska vrijednost za iznos pomoćnih aktivnosti koje obavljaju osobe u grupi upotrebljava procijenjeni iznos kapitala koji bi nefinancijska grupa morala držati za tržišni rizik svojstven njezinim pozicijama koje proizlaze iz trgovanja robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama u Uniji, osim pozicija koje proizlaze iz privilegiranih transakcija. Okvir koji je izrađen pod okriljem Bazelskog odbora za nadzor banaka i proveden u Uniji Direktivom 2013/36/EU upotrebljava se za primjenu razmjernih pondera zamišljenog kapitala na pozicije. U tom okviru neto poziciju u određenom ugovoru o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama u Uniji trebalo bi utvrditi netiranjem dugih i kratkih pozicija u određenoj vrsti ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama, primjerice budućnosnicama, opcijama, terminskim ugovorima ili varantima. Pri određivanju neto pozicije, netiranje bi trebalo provesti neovisno o tome gdje se ugovorom trguje, neovisno o drugoj ugovornoj strani ili dospijeću ugovora. Bruto poziciju u relevantnom ugovoru o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama trebalo bi, s druge strane, izračunati zbrajanjem neto pozicija po vrsti ugovora koji se odnose na određenu robu, emisijsku jedinicu ili njezinu izvedenicu. U tom kontekstu neto pozicije u određenoj vrsti ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama ne bi se smjele međusobno netirati.

(12) U okviru trećeg testa procijenjeni iznos kapitala grupe trebalo bi usporediti sa stvarnim iznosom korištenog kapitala te grupe, koji bi trebao odražavati obujam njezine redovne djelatnosti. Korišteni kapital trebalo bi izračunati tako da se od iznosa ukupne imovine grupe oduzme njezin postojeći dug, koji bi trebao uključivati dug koji treba podmiriti u roku od 12 mjeseci.

(13) Cilj testova pomoćnih aktivnosti jest provjeriti trebaju li osobe unutar grupe koje nemaju odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU podnijeti zahtjev za odobrenje za rad s obzirom na relativan ili apsolutan obujam svoje aktivnosti povezane s robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama u Uniji. Testovima pomoćnih aktivnosti utvrđuje se obujam aktivnosti povezanih s robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama u Uniji koje osobe unutar grupe mogu obavljati bez odobrenja za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU zbog toga što su te aktivnosti pomoćne uz redovnu djelatnost grupe. Stoga je obujam pomoćne aktivnosti grupe primjereno izračunati primjenom kriterija kojima se u sva tri testa isključuje aktivnost koju obavljaju članovi grupe koji u skladu s tom direktivom imaju odobrenje za rad kako bi se procijenio obujam aktivnosti koja je doista pomoćna i koju obavljaju članovi grupe koji nemaju odobrenje za rad.

(14) Kako bi se sudionicima na tržištu omogućilo da razumno planiraju i obavljaju svoje aktivnosti te uzimaju u obzir njihova sezonska obilježja, izračun u okviru alternativnih testova kojima se utvrđuje je li aktivnost pomoćna uz redovnu djelatnost trebao bi se temeljiti na trogodišnjem razdoblju. Stoga bi subjekti izračunavanjem jednostavnog pomičnog prosjeka za tri godine trebali na godišnjoj osnovi procjenjivati krše li jedan od triju pragova u okviru triju alternativnih testova. Tom se obvezom ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo nadležnog tijela da u bilo kojem trenutku od osobe zatraži da izvijesti na temelju čega smatra da je njezina aktivnost pomoćna uz njezinu redovnu djelatnost za potrebe članka 2. stavka 1. točka (j) podtočaka i. i ii. Direktive 2014/65/EU.

(15) Transakcije koje na objektivno mjerljiv način smanjuju rizike koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja i transakcije unutar grupe trebalo bi razmatrati u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]). Međutim, u pogledu transakcija izvedenicama koje na objektivno mjerljiv način smanjuju rizike koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja, Delegirana uredba Komisije (EU) br. 149/2013 ([5]) odnosi se samo na izvedenice kojima se ne trguje na uređenim tržištima, dok su člankom 2. stavkom 4. Direktive 2014/65/EU obuhvaćene izvedenice kojima se trguje na mjestima trgovanja. Stoga je u testovima pomoćnih aktivnosti koji jednako obuhvaćaju izvedenice kojima se trguje na uređenim tržištima i izvedenice kojima se ne trguje na uređenim tržištima primjereno da se uzimaju u obzir izvedenice kojima se trguje na uređenim tržištima u vezi s transakcijama koje se smatraju da na objektivno mjerljiv način smanjuju rizike izravno povezane s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja.

([4]) Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

([5]) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 149/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća vezano uz regulatorne tehničke standarde o dogovorima o posrednom poravnanju, obvezi poravnanja, javnom registru, pristupu mjestu trgovanja, nefinancijskim drugim ugovornim strankama i tehnikama smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne stranke (SL L 52, 23.2.2013., str. 11.).

(16) U nekim okolnostima, na primjer ako postojeća likvidnost tržišta nije dovoljna ili odgovarajući ugovor o izvedenicama nije dostupan, možda neće biti moguća zaštita od komercijalnog rizika na temelju izravno povezanog ugovora o robnim izvedenicama, odnosno ugovora čiji su odnosni instrument i datum namire isti kao i rizik koji se pokriva. U tom bi slučaju osobama trebalo dopustiti da za pokrivanje svoje izloženosti upotrijebe zamjensku zaštitu od rizika u obliku blisko povezanog instrumenta, kao što je instrument s različitim, ali vrlo bliskim odnosnim instrumentom. Nadalje, upotreba zaštite od rizika na makrorazini ili na razini portfelja dopuštena je osobama koje ugovore o robnim izvedenicama sklapaju kako bi se zaštitile od svojih ukupnih rizika ili ukupnih rizika grupe. Ti ugovori o robnim izvedenicama koji se koriste za zaštitu od rizika na makrorazini ili na razini portfelja odnosno kao zamjenska zaštita od rizika trebali bi se smatrati zaštitom od rizika za potrebe testova pomoćnih aktivnosti. Kada pri primjeni testova pomoćnih aktivnosti upotrebljava zaštitu od rizika na razini portfelja ili na makrorazini, osoba možda neće moći uspostaviti neposrednu vezu između određene transakcije robnom izvedenicom i određenog rizika izravno povezanog s komercijalnim aktivnostima i aktivnostima financiranja poslovanja provedenima radi zaštite od rizika. Rizici koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima i aktivnostima financiranja poslovanja mogu biti složeni i odnositi se, na primjer, na nekoliko zemljopisnih tržišta, proizvoda, razdoblja ili subjekata. Portfelj ugovora o robnim izvedenicama sklopljenih radi smanjenja tih rizika može proizlaziti iz složenih sustava upravljanja rizikom. U takvim slučajevima sustavima za upravljanje rizikom trebalo bi se spriječiti da se špekulativne transakcije kategoriziraju kao transakcije za zaštitu od rizika te predvidjeti dovoljno raščlanjen prikaz portfelja za zaštitu od rizika kako bi se špekulativne komponente mogle utvrditi i uzeti u obzir pri izračunu pragova. Ne bi trebalo smatrati da pozicije smanjuju rizike povezane s komercijalnim aktivnostima samo zato što su dio portfelja kojim se općenito smanjuje rizik.

(17) Rizik se može mijenjati tijekom vremena, a radi prilagodbe promjeni rizika moguće je da će biti potreban prijeboj ugovora o robnim izvedenicama ili ugovora o izvedenicama emisijskih jedinica, koji su početno sklopljeni radi smanjenja rizika povezanih s komercijalnim aktivnostima, dodatnim ugovorima o robnim izvedenicama ili izvedenicama na emisijske jedinice. Stoga se zaštita od rizika može postići kombinacijom ugovora o robnim izvedenicama ili o izvedenicama emisijskih jedinica, uključujući ugovore o robnim izvedenicama za prijeboj kojima se prebijaju ugovori o robnim izvedenicama koji više nisu povezani s komercijalnim rizikom. Nadalje, promjena rizika na koju se odgovorilo zauzimanjem pozicije u ugovoru o robnim izvedenicama ili izvedenicama emisijskih jedinica radi smanjenja tog rizika ne bi trebala naknadno podrazumijevati ponovnu procjenu te pozicije kao da nije od početka riječ o privilegiranoj transakciji.

(18) Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2017/592 ([6]) dopunjena je Direktiva 2014/65/EU u pogledu kriterija za utvrđivanje kada se aktivnost smatra pomoćnom uz redovnu djelatnost. Ta je direktiva izmijenjena 16. veljače 2021. Direktivom (EU) 2021/338 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) uvođenjem novih odredaba o izuzeću za pomoćne aktivnosti i testovima pomoćnih aktivnosti te ovlašćivanjem Komisije za donošenje delegiranog akta o određivanju kriterija za utvrđivanje kada se aktivnost treba smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost na razini grupe. Konkretno, test ukupne veličine tržišta ukinut je jer se sektor robnih izvedenica u Uniji toliko promijenio da na temelju tog testa subjekti više ne bi imali pravo na izuzeće za pomoćne aktivnosti, čak i ako se njihovo poslovno ponašanje nije promijenilo. Nadalje, uveden je test praga *de minimis* te su izmijenjeni pragovi za test trgovanja i test korištenog kapitala. Delegiranu uredbu (EU) 2017/592 stoga bi trebalo staviti izvan snage i zamijeniti ovom bi Uredbom,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Razredi imovine prihvatljivi za test pomoćnih aktivnosti

Kako bi se smatrale pomoćnima uz redovnu djelatnost grupe, aktivnosti osoba iz članka 2. stavka 1. točke (j) podtočaka i. i ii. Direktive 2014/65/EU odnose se na jedan ili više sljedećih razreda imovine:

(a) robne izvedenice koje se odnose na robu ili odnosni instrument iz točaka 5., 6., 7. i 10. odjeljka C Priloga I. Direktivi 2014/65/EU;

([6]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/592 od 1. prosinca 2016. o dopuni Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za kriterije za utvrđivanje kada se aktivnost treba smatrati pomoćnom uz redovnu djelatnost (SL L 87, 31.3.2017., str. 492.).

([7]) Direktiva (EU) 2021/338 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2021. o izmjeni Direktive 2014/65/EU u pogledu zahtjeva za informacije, upravljanja proizvodima i ograničenja pozicija, i direktiva 2013/36/EU i (EU) 2019/878 u pogledu njihove primjene na investicijska društva, radi potpore oporavku od krize uzrokovane bolešću COVID-19 (SL L 68, 26.2.2021., str. 14.).

(b) emisijske jedinice iz točke 11. odjeljka C Priloga I. Direktivi 2014/65/EU ili izvedenice emisijskih jedinica iz točke 4. odjeljka C Priloga I. Direktivi 2014/65/EU.

Članak 2.

Testovi pomoćnih aktivnosti

1. Smatra se da su aktivnosti osoba iz članka 1. pomoćne uz redovnu djelatnost na razini grupe ako ispunjavaju bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) neto preostala zamišljena izloženost u robnim izvedenicama za gotovinsku namiru ili emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama za gotovinsku namiru kojima se trguje u Uniji, izračunata u skladu s člankom 3., isključujući robne izvedenice ili emisijske jedinice ili njihove izvedenice kojima se trguje na mjestu trgovanja, ispod je godišnjeg praga od tri milijarde EUR („test praga *de minimis*”);

(b) obujam tih aktivnosti izračunan u skladu s člankom 4. stavkom 1. čini najviše 50 % ukupnog obujma drugih aktivnosti trgovanja grupe izračunatog u skladu s člankom 4. stavkom 2.;

(c) procijenjeni iznos kapitala korištenog za obavljanje tih aktivnosti izračunan u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 3. čini najviše 50 % kapitala korištenog na razini grupe za obavljanje redovne djelatnosti izračunatog u skladu s člankom 5. stavkom 4.

2. Smatra se da se grupa sastoji od matičnog društva i svih njegovih društava kćeri. Uključuje subjekte koji se nalaze u Uniji i trećim zemljama, neovisno o tome je li sjedište grupe u Uniji ili izvan nje.

Članak 3.

Test praga *de minimis*

1. Neto preostala zamišljena izloženost iz članka 2. stavka 1. točke (a) dobiva se izračunavanjem prosjeka zbirnih neto preostalih zamišljenih vrijednosti na kraju mjeseca za prethodnih 12 mjeseci koje proizlaze iz svih ugovora o robnim izvedenicama za gotovinsku namiru ili emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama za gotovinsku namiru koje je u Uniji sklopila osoba unutar grupe.

Neto preostale zamišljene vrijednosti iz prvog podstavka izračunavaju se na temelju svih ugovora o robnim izvedenicama za gotovinsku namiru ili emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama za gotovinsku namiru kojima se ne trguje na mjestu trgovanja i čija je stranka osoba koja se nalazi u Uniji, u relevantnom godišnjem obračunskom razdoblju iz članka 6. stavka 2.

Ugovori o robnim izvedenicama ili izvedenicama emisijskih jedinica za gotovinsku namiru iz prvog i drugog podstavka uključuju sve ugovore o izvedenicama koji se odnose na robu ili emisijske jedinice i moraju se namiriti u novcu ili se mogu namiriti u novcu na zahtjev jedne od ugovornih strana iz razloga koji nije neplaćanje ili drugi razlog za raskid ugovora.

2. Zbrajanje iz stavka 1. ne uključuje pozicije iz ugovora koji proizlaze iz transakcija iz članka 2. stavka 4. četvrtog podstavka točaka (a), (b) i (c) Direktive 2014/65/EU ili iz ugovora čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU.

3. Neto preostale zamišljene vrijednosti iz stavka 1. utvrđuju se metodom netiranja iz članka 5. stavka 2.

4. Vrijednosti dobivene zbrajanjem iz ovog članka iskazuju se u eurima.

Članak 4.

Test trgovanja

1. Obujam aktivnosti iz članka 2. stavka 1. točke (b) koje u Uniji obavlja osoba unutar grupe izračunava se zbrajanjem bruto zamišljene vrijednosti svih ugovora o robnim izvedenicama ili emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama čija je stranka ta osoba.

Zbrajanje iz prvog podstavka ne uključuje ugovore koji proizlaze iz transakcija iz članka 2. stavka 4. četvrtog podstavka točaka (a), (b) i (c) Direktive 2014/65/EU ili iz ugovora čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU.

2. Ukupan obujam drugih aktivnosti trgovanja grupe iz članka 2. stavka 1. točke (b) izračunava se zbrajanjem bruto zamišljene vrijednosti svih ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama i njihovim izvedenicama čije su stranke osobe unutar te grupe.

Zbrajanje iz prvog podstavka uključuje ugovore koji proizlaze iz transakcija iz članka 2. stavka 4. četvrtog podstavka točaka (a), (b) i (c) Direktive 2014/65/EU ili ugovore čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU.

3. Ukupne aktivnosti trgovanja na tržištu iz stavaka 1. i 2. izračunavaju se zbrajanjem bruto zamišljene vrijednosti svih ugovora kojima se ne trguje na mjestu trgovanja i čija je stranka osoba koja se nalazi u Uniji te svih ostalih ugovora kojima se trguje na mjestu trgovanja u Uniji u relevantnom godišnjem obračunskom razdoblju iz članka 6. stavka 2.

4. Zbirne vrijednosti iz ovog članka iskazuju se u eurima.

Članak 5.

Test korištenog kapitala

1. Procijenjeni iznos kapitala korištenog za obavljanje aktivnosti iz članka 2. stavka 1. točke (c) jednak je zbroju sljedećeg:

(a) 15 % svake neto pozicije, duge ili kratke, pomnoženo s cijenom ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama;

(b) 3 % bruto pozicije, duge i kratke, pomnoženo s cijenom ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama.

Pozicije iz prvog podstavka izračunavaju se na temelju svih ugovora kojima se ne trguje na mjestu trgovanja i čija je stranka osoba koja se nalazi u Uniji te svih ostalih ugovora kojima se trguje na mjestu trgovanja u Uniji u relevantnom godišnjem obračunskom razdoblju iz članka 6. stavka 2.

2. Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (a) neto pozicija u ugovoru o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama u Uniji utvrđuje se netiranjem dugih i kratkih pozicija:

(a) u svakoj vrsti ugovora o robnim izvedenicama čiji je odnosni instrument određena roba u svrhu izračuna neto pozicije po vrsti ugovora s tom robom kao odnosnim instrumentom;

(b) u ugovoru o emisijskim jedinicama u svrhu izračuna neto pozicije u tom ugovoru o emisijskim jedinicama; ili

(c) u svakoj vrsti ugovora o izvedenicama emisijskih jedinica u svrhu izračuna neto pozicije po vrsti ugovora o izvedenicama emisijskih jedinica.

Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (a) neto pozicije u različitim vrstama ugovora s istom robom kao odnosnim instrumentom ili različitim vrstama ugovora o izvedenicama s istom emisijskom jedinicom kao odnosnim instrumentom mogu se međusobno netirati.

3. Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (b) bruto pozicija u ugovoru o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama utvrđuje se zbrajanjem apsolutnih vrijednosti neto pozicija po vrsti ugovora čiji je odnosni instrument određena roba, po ugovoru o emisijskim jedinicama ili po vrsti ugovora čiji je odnosni instrument određena emisijska jedinica.

Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (b) neto pozicije u različitim vrstama ugovora o izvedenicama s istom robom kao odnosnim instrumentom ili različitim vrstama ugovora o izvedenicama s istom emisijskom jedinicom kao odnosnim instrumentom ne mogu se međusobno netirati.

Izračun procijenjenog kapitala ne uključuje pozicije koje proizlaze iz transakcija iz članka 2. stavka 4. četvrtog podstavka točaka (a), (b) i (c) Direktive 2014/65/EU ili ugovora čija je stranka osoba unutar grupe koja ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2014/65/EU ili Direktivom 2013/36/EU.

4. Kapital korišten za obavljanje redovne djelatnosti grupe jednak je zbroju ukupne imovine grupe umanjeno za njezin kratkoročni dug kako je knjiženo u konsolidiranim financijskim izvještajima grupe na kraju relevantnog godišnjeg obračunskog razdoblja. Za potrebe ovog stavka kratkoročan dug znači dug s dospijećem kraćim od 12 mjeseci.

5. Vrijednosti dobivene izračunima iz ovog članka iskazuju se u eurima.

Članak 6.

Postupak izračuna

1. Izračun u okviru testa praga *de minimis* iz članka 3. utvrđuje se na temelju triju godišnjih obračunskih razdoblja koji prethode datumu izračuna te se jednostavni prosjek dobivenih godišnjih vrijednosti uspoređuje s pragom iz članka 2. stavka 1. točke (a). Izračun obujma aktivnosti trgovanja i korištenog kapitala iz članaka 4. i 5. temelji se na jednostavnom prosjeku dnevnih aktivnosti trgovanja ili procijenjenog kapitala dodijeljenog takvim aktivnostima trgovanja u tri godišnja obračunska razdoblja koja prethode datumu izračuna. Izračuni se provode na godišnjoj osnovi u prvom tromjesečju kalendarske godine koja slijedi nakon godišnjeg obračunskog razdoblja te se jednostavni prosjek dobivenih godišnjih vrijednosti uspoređuje s odgovarajućim pragovima iz članka 2. stavka 1. točaka (b) i (c).

2. Za potrebe stavka 1. godišnje obračunsko razdoblje znači razdoblje koje počinje 1. siječnja određene godine i završava 31. prosinca te godine.

3. Za potrebe stavka 1. u izračunu obujma aktivnosti trgovanja ili procijenjenog iznosa kapitala dodijeljenog aktivnostima trgovanja koji se provodi u 2022. u obzir se uzimaju tri prethodna godišnja obračunska razdoblja koja počinju 1. siječnja 2019., 1. siječnja 2020. i 1. siječnja 2021., a u izračunu koji se provodi u 2023. u obzir se uzimaju tri prethodna godišnja obračunska razdoblja koja počinju 1. siječnja 2020., 1. siječnja 2021. i 1. siječnja 2022.

4. Odstupajući od stavka 3., referentno razdoblje za izračun dnevnih aktivnosti trgovanja ili procijenjenog iznosa kapitala dodijeljenog takvim aktivnostima trgovanja uključuje samo posljednje godišnje obračunsko razdoblje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) obujam dnevnih aktivnosti trgovanja ili procijenjeni iznos kapitala dodijeljen takvim aktivnostima trgovanja manji je za više od 10 % kada se usporedi najranije od triju prethodnih godišnjih obračunskih razdoblja s posljednjim godišnjim obračunskim razdobljem; i

(b) obujam dnevnih aktivnosti trgovanja ili procijenjeni iznos kapitala dodijeljen takvim aktivnostima trgovanja u posljednjem od triju godišnjih obračunskih razdoblja manji je nego u dvama prethodnim obračunskim razdobljima.

Članak 7.

Transakcije za koje se smatra da smanjuju rizike

1. Za potrebe članka 2. stavka 4. četvrtog podstavka točke (b) Direktive 2014/65/EU smatra se da transakcija izvedenicama na objektivno mjerljiv način smanjuje rizike koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja ako je ispunjen jedan ili više sljedećih kriterija:

(a) transakcijom se smanjuju rizici koji proizlaze iz potencijalne promjene vrijednosti imovine, usluga, faktora proizvodnje, proizvoda, robe ili obveza koje osoba ili njezina grupa imaju u vlasništvu, proizvode, obrađuju, pružaju, kupuju, distribuiraju, daju u najam, prodaju ili preuzimaju ili za koje razumno očekuju da će ih imati u vlasništvu, proizvoditi, obrađivati, pružati, kupovati, distribuirati, davati u najam, prodavati ili preuzeti tijekom uobičajenog poslovanja;

(b) transakcijom su pokriveni rizici koji proizlaze iz potencijalno neizravnog učinka fluktuacije kamatnih stopa, stopa inflacije, deviznih tečajeva ili kreditnog rizika na vrijednost imovine, usluga, faktora proizvodnje, proizvoda, robe ili obveza iz točke (a);

(c) transakcija se smatra ugovorom za zaštitu od rizika u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja donesenima u skladu s člankom 3. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]).

2. Za potrebe stavka 1. transakcija kojom se smanjuje rizik, a koja je izvršena samostalno ili u kombinaciji s drugim izvedenicama, znači transakcija za koju nefinancijski subjekt:

(a) u svojim internim politikama opisuje sljedeće:

   i. vrste ugovora o robnim izvedenicama, emisijskim jedinicama ili njihovim izvedenicama koji su uključeni u portfelje koji se koriste za smanjenje rizika izravno povezanih s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja te kriterije njihove prihvatljivosti;

   ii. vezu između portfelja i rizika koji se njime smanjuju;

   iii. mjere donesene kako bi se osiguralo da se transakcije koje se odnose na te ugovore koriste isključivo za pokrivanje rizika nefinancijskog subjekta koji su izravno povezani s komercijalnim aktivnostima ili aktivnostima financiranja poslovanja te da se bilo koja transakcija koja se koristi u druge svrhe može jasno utvrditi;

(b) može pružiti dostatno raščlanjen prikaz portfelja u pogledu vrste robnih izvedenica, emisijskih jedinica ili njihovih izvedenica, odnosne robe, razdoblja i svih drugih relevantnih čimbenika.

Članak 8.

Stavljanje izvan snage

Delegirana uredba (EU) 2017/592 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Delegiranu uredbu (EU) 2017/592 smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 9.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

([8]) Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. srpnja 2021.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOG

Korelacijska tablica

Ova Uredba	Delegirana uredba (EU) 2017/592
Članak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 2.	Članak 1.
Članak 3.	Članak 2. stavci 2., 3. i 4. Članak 3. stavci 3. i 4.
Članak 4.	Članak 2. stavci 2., 3. i 4. Članak 3. stavak 1. točka (a), članak 3. stavak 2. točke (a) i (b), članak 3. stavci 3. i 4.
Članak 5.	Članak 3. stavak 1. točka (b), članak 3. stavci od 5. do 10.
Članak 6.	Članak 4.
Članak 7.	Članak 5.
Članak 8.	—
Članak 9.	Članak 6.